

ماه مهر و دغدغه‌های والدین

اگر فرزند کلاس اولی دارید یا فرزندتان قرار است تغییر مقطع بدهد، احتمالاً با این جمله‌ی فرزندتان مواجه شده‌اید: دوست ندارم به مدرسه بروم، گلویم درد می‌کند، دل درد دارم و در واقع این، به‌خاطر ترسی است که کودکان و نوجوانان در اولین سال دبستان و یا هنگامی که از یک مقطع به مقطع دیگر وارد می‌شوند، با آن مواجه می‌شوند.

برخی خانواده‌ها به‌طور افراطی از فرزند خود حمایت می‌کنند و او را بیش از حد به خود وابسته می‌کنند؛ وقتی کودک در سال اول ابتدایی برای اولین بار قرار است چند ساعت دور از خانواده باشد، این جدا شدن از خانواده و بخصوص مادر برای کودک سخت می‌شود. از طرفی کودک با مدرسه و قوانین آن آشنایی ندارد. پس هیچ‌گاه فرزندتان را از مدرسه نترسانید. هیچ‌گاه او را با جملاتی از قبیل: اگر به موقع نخوابی، به ناظم مدرسه می‌گویم! هر کس درس نخواند، آینده بدی خواهد داشت! کار پیدا نخواهد کرد! اگر غذایت را کامل نخوری معلمت را از این موضوع آگاه می‌کنم! تهدید نکنید. به جای این، بهتر است برای فرزندتان از روزها و خاطرات خوبی که با دوستان‌تان در مدرسه داشتید، از معلم‌های خوب‌تان و کمک‌های آن‌ها صحبت کنید. به‌جای این‌که مرتباً او را نصیحت کنید و توصیه‌های مکرر داشته باشید، در کمال آرامش او را راهی مدرسه کنید و از ایجاد اضطراب در او خودداری نمایید.

او را برای رفتن به مدرسه تشویق کنید از طرف خودتان برایش جایزه بخرید و در مدرسه به او بدهید. به او یاد بدهید که چگونه کارهای شخصی‌اش را در مدرسه انجام دهد، دوست پیدا کند و در عین حال به او آموزش بدهید که در مدرسه چگونه باید رفتار کند.

شاید کودک تان صبح قبل از رفتن به مدرسه، از درد شکم، بی حالی و کسلی، گلودرد و... شکایت کند، اگر آن روز او را به مدرسه نمی فرستید، برایش توضیح دهید که می تواند در منزل استراحت کند ولی در عین حال شرایط یک بیمار را درموردش رعایت کنید، بگویید که باید در رختخواب بماند و استراحت کند، برایش غذای مناسب بیمار، مثلاً سوپ و یا آش درست کنید و بگویید که لازم است آن را بخورد، نمی تواند در منزل بازی کند و یعنی به هیچ عنوان شرایط تفریح برایش فراهم نکنید.

شاید برخی فکر کنند که فقط کودکی که وارد دوره ابتدایی می شود از رفتن به مدرسه امتناع می کند. اما بهتر است بدانید که وقتی نوجوان وارد مقطع متوسطه دوره اول و یا دوم می شود هم، ممکن است از رفتن به مدرسه سر باز زند! به نظر شما این عدم تمایل به حضور در مدرسه چه دلیلی می تواند داشته باشد؟ برخلاف دوره ابتدایی که امتناع کودک از رفتن به مدرسه به دلیل ترس و اضطراب جدا شدن از خانواده است، در سال اول ورود به دوره متوسطه اول، در واقع بی علاقه نوجوان به حضور در مدرسه، بیشتر به خاطر تغییر مقطع تحصیلی، تجربه های نه چندان خوب در دوره ابتدایی، دریافت اطلاعاتی منفی درباره مقطع جدید که می تواند غیر واقعی باشد- که این اطلاعات بیشتر از طرف خانواده یا دوستان ارائه می شود-، واحدهای درسی زیاد و معلم های متفاوت برای دروس مختلف - برخلاف دوره ابتدایی که فقط یک معلم حضور داشت و دانش آموز به او عادت کرده بود- و ترس از این که به دلیل تغییر مقطع، دچار افت درسی شود نیز، از دلایل دیگر امتناع نوجوان از رفتن به مدرسه محسوب می شود. این دوره خیلی مهم و حساس است؛ چون نوجوان در این دوره مرحله بلوغ را پشت سر می گذارد، بسیار حساس بوده و به راحتی از دیگران تاثیر می گیرد. والدین نقش مهمی در آرامش نوجوان دارند. سعی کنید دیدگاه های منفی خود را به فرزندان تان انتقال ندهید. تغییرات دوره نوجوانی او را بپذیرید و با آن کنار بیایید. زمانی که از مدرسه به منزل می آید، از او درباره این که مدرسه چگونه گذشت سوال کنید. بگذارید اتفاقات آن روز را برایتان توضیح دهد به خوبی به حرف- هایش گوش دهید. اگر ناراحتی و اضطراب دارد اجازه دهید آن را بیان کند.

پس از اتمام دوره اول متوسطه، نوجوان وارد دوره دوم متوسطه می شود. در این دوره، در یک رشته خاص تحصیل می کند و از همان روزهای اول ورود به مدرسه بحث کنکور در جای جای مدرسه به گوش می رسد. تخصصی شدن رشته تحصیلی، رقابت با همکلاسی ها، استرس ناشی از آمادگی برای کنکور و این که اگر نتیجه خوب نباشد، چه خواهد شد، به نوبه خود می تواند عواملی مهم در بی میلی و خودداری دانش آموز از رفتن به مدرسه باشد. ترس از شکست در این مرحله بیشتر مطرح است. پس به جای ترساندن فرزندان از آینده و این که اگر کنکور قبول نشوی آینده بدی خواهی داشت، سعی کنید همواره در کنار او باشید و تشویقش کنید. به او بگویید مهم این است که هدف داشته باشی، تلاش کنی تا به هدفت برسی. تو می توانی! پس تلاش کن.

از آن جایی که ورود به یک مقطع جدید می تواند باعث ترس و در نتیجه خودداری از رفتن به مدرسه شود، با شناخت دلایل امتناع کودک یا نوجوان از رفتن به مدرسه، می توان به رفع آن کمک کرد تا ترس و امتناع از رفتن به مدرسه، جای خود را به اشتیاق بدهد و محیط مدرسه برای او محیطی باشد که در آن احساس امنیت و راحتی دارد.